

Крејџ Мазин и Кимберли Ричи

БИЛИ СМО ОПСЕДНУТИ АУТЕНТИЧНОШЋУ

Кимберли Ричи: [...] Значај овој пројекта је о роман, укључујући и људски фактор. Како сте се изборили са скоро немоћним задатком обликовања ове приче?

Крејџ Мазин: То је добро питање. Почео сам са јунаком, човеком, Валеријем Легасовим, који је био постављен да руководи непосредним рашчишћавањем и управљањем чернобилске катастрофе, а касније је починио самоубиство тачно две године након те несреће. За мене је његов живот од 1986. до 1988. године у суштини био нека врста успостављања реда у свему ономе што се десило у Чернобилу. Али, наравно, прича је много, много већа од само једног човека, и јако сам се трудио да представим овај огроман догађај, историјски догађај, из невероватно различитих углова. Али, мислим да је једини начин да разумете неку људску трагедију да је искусите из угла једне особе, тако да серија иде од неког, рецимо, погледа из Кремља до живота умирућег ватрогасца.

К. Ричи: Пошто је Легасов преминуо неколико година након чернобилске несреће, како сте ушли у његов ум?

К. Мазин: Он је оставио иза себе снимљене мемоаре, а његови аудио-снимци су били један од разлога зашто се тајна о Чернобилу открила у Совјетском Савезу. И један од разлога зашто је уведено толико промена у начинима функционисања совјетске нуклеарне индустрије, тако да сам могао да прочитам транскрипте тих снимака, као и да проучим друге примере његовог понашања и одлука. Он је био фасцинантан човек. Ми не стварамо хероје у овој серији, већ се само трудимо да проговоримо о томе шта је људско и искрено у вези са свима. Валериј Легасов је био фанатик. Он је био фанатик Комунистичке партије. Он је био део система, и током његовог искуства Чернобиља, велики део тог убеђења је почео да се распада. То ме је само по себи изненадило, али се чинило као веома искрено и стварно.

К. Ричи: [...] Користили сте одређене локације које су представљале електричну Чернобил и оближњи град Припјат. Колико Вам је аутентичност ових и других детаља била важна?

К. Мазин: Били смо опседнути аутентичношћу. Сви смо [...] желели да сваки детаљ буде тачан, свака пертла, ручни сат, наочаре, шешир и фризура. То је зато што смо испричали људску причу, а то подразумева истинитост тих детаља из поштовања према њима. Знам да су и данас живи људи који су били у нуклеарној електрани те ноћи, или чији су ближњи тамо умрли, или који немају штитну жлезду због Чернобиља. Људима који су радили на овој серији било је довољно стало да све то ураде добро, и заиста јесмо све урадили тако добро.

Изворник: <https://uproxx.com/tv/craig-mazin-interview-chernobyl-game-of-thrones-hbo/>

(С енглеској превео **Драјан Бабић**)